KIM MOELANDS, SCHRIJFSTER VAN *ADEMLOOS*

'Balou... is mijn redding'

Kim Moelands (33) verliest in 2005 alles waar ze voor leeft: haar grote liefde Ron. Veel tijd om te rouwen is er niet. Kim heeft dezelfde dodelijke taaislijmziekte en haar situatie wankelt. Het boek *Ademloos* is het treffende relaas van haar strijd en de lijdensweg van Ron. Maar ook over hoe ze samen met haar Bosnische hond Balou weer gelukkig wordt.

TEKST MICHÈLE HARTOG | FOTO'S FMB UITGEVERS

'Ik heb haar misschien gered van een straatleven in Bosnië, maar Balou is mijn redding geweest'

Als ik aanbel bij het huis in Utrecht word ik door zowel Kim als Balou enthousiast begroet. Kim heeft lichtbruin golvend haar, stralende ogen en een mooie lach. Balou is een prachtige zwarte hond, met ogen om in te verdrinken. Zo op het eerste gezicht is niet te zien dat de één een dodelijke ziekte heeft en de ander een traumatisch verleden.

'DIT HONDJE WAS, NET ALS IK, OP ZOEK NAAR EEN MAATJE'

"De eerste maanden na Ron's dood wilde ik stiekem ook dood. Ik was murw; dood van binnen. Ons eens zo gezellige huisje werd een doorvoerstation waar ik alleen at en sliep. Ik voelde me hier niet meer thuis. Het was stil zonder Ron. Ik was constant op pad, op de vlucht voor de eenzaamheid, de pijn en het verdriet.

Totdat Balou in mijn leven kwam. Ik zei wel eens gekscherend tegen Ron dat ik een hond zou nemen als hij er niet meer was. Maar ik was eigenlijk niet echt op zoek. Voor een interview met Wilma de Joode van Stichting Dierenopvang Bosnië bekeek ik haar site. De foto van Balou raakte mij. Ik was op slag verliefd. Dit angstige hondje was, net als ik, op zoek naar een liefdevol maatje. Toen we elkaar zagen, was er direct een klik. Balou is lief, grappig en eigenwijs. Ze ligt op de bank, slaapt gezellig bij mij op bed en is een echte knuffelkont. Na Ron's dood ontweek ik ons huis. Sinds ik weet dat dit malle kwispelstaartje op me zit te wachten, kan ik niet wachten om thuis te komen. Ik heb haar misschien gered van een straatleven in Bosnië, maar Balou is mijn redding geweest. Ze maakte van mijn huis weer een thuis."

'TAAISLIJMZIEKTE BENEEMT JE LETTERLIJK DE ADEM'

Kim beschrijft haar leven en het verlies van Ron in *Ademloos*. Ron overlijdt in 2005 op 33-jarige leeftijd aan cystic fibrosis (taaislijmziekte). Kim is nu 33 en heeft dezelfde ongeneeslijke aangeboren aandoening. Bij mensen met taaislijmziekte is het slijm in hun lichaam uitzonderlijk taai, waardoor slijmophopingen ontstaan in diverse organen. Dit leidt tot infecties in de longen, verstoppingen; de organen verliezen hun functie. Klachten worden over het algemeen erger en leiden tot een beperkte levensverwachting. Vroeger werden patiënten gemiddeld niet ouder dan 18, tegenwoordig ligt het gemiddelde op 35 tot 40 jaar...

Kim weet dus van kleins af aan dat ze niet oud zal worden. "Als baby huilde ik veel; op mijn derde werd de diagnose gesteld. Taaislijmziekte is echt een nare ziekte. Het beneemt je letterlijk de adem. Het aftakelingsproces is niet tegen te houden. Het ging jaren goed, met behulp van dagelijks veel medicijnen. Maar sinds Ron's dood ben ik instabiel. Mijn longfunctie neemt af; ik lig elk jaar een aantal keer aan het infuus in het ziekenhuis. De hand om mijn strot wordt steeds strakker, daar is geen ontkomen aan."

'AL IS EEN HOND VOOR IEMAND ALS IK EEN BELASTING, IK ZOU ME GEEN RAAD WETEN ZONDER BALOU'

Kim en Ron leerden elkaar kennen via de patiëntenstichting. Ondanks dat ze allebei niet op zoek waren naar een partner met dezelfde ziekte was het liefde op het eerste gezicht. Ze deelden tien jaar lief en leed.

"Die jaren samen waren heerlijk. Ron was mijn alles, mijn maatje, mijn steun en kracht. Niet lang nadat we elkaar hadden leren kennen, verslechterde zijn toestand. Ik heb hem al die tijd met liefde verzorgd. We hebben samen zoveel mogelijk uit het leven gehaald. We deden leuke dingen, planden weken vooruit en hadden enorm veel lol. Vakanties moesten we vaak annuleren. Maar de voorpret was al geweldig."

Hoewel de toestand van Ron achteruitging, kwam zijn overlijden plotseling. "Ron werd opgenomen met een virale longinfectie; binnen twee weken stierf hij in mijn armen.

Hij heeft enorm geleden. Het is niet te beschrijven wat ik toen voelde. Ik dacht dat ik zonder hem nooit meer gelukkig zou zijn. Mijn eigen dood kwam ook dichtbij. Ik weet wat me te wachten staat. Op welke manieren ik dood kan gaan. Rustig en pijnloos wordt het niet, verwacht ik."
De dood ligt altijd op de loer, maar dat is voor Kim geen reden om op te geven. Mede door de steun en liefde van haar nieuwe vriend Jan, haar ouders, zus Juul en lieve vrienden om haar heen geniet ze weer. En natuurlijk door Balou.
"Een hond is met mijn conditie best een belasting. Maar ik zou me geen raad weten zonder Balou. De klik was er meteen. Op de foto's van onze kennismaking zie je hoe ik straal. Voor het eerst kijk ik weer blij en gelukkig."
In *Ademloos* beschrijft ze de kennismaking, de strijd om het leiderschap, bekent ze komisch dat ze hele gesprekken voert met haar viervoeter en hoe ze de beste maatjes worden.
"Onze band is heel sterk. Balou voelt feilloos aan hoe ik me voel. Ben ik beroerd, dan blijft ze rustig in haar mandje liggen en kan ze zo uren slapen. Maar voel ik me goed, dan is Balou ook vol energie. Dan doet ze gek, springt ze al aandachtvragend om me heen. Zelfs op afstand voelt ze hoe het met me gaat. Toen ik vorig jaar plotseling een heel slecht moment had in het ziekenhuis werd Balou precies op datzelfde moment heel onrustig bij mijn ouders. Heel bijzonder. We horen echt bij elkaar."

EEN BOEK DAT JE NIET MAG MISSEN: *ADEMLOOS*

***Ademloos* is het verhaal van een grote liefde, menselijke moed, doorzettingsvermogen en veel verdriet. Kim: "Mijn boek is een overwinning. Ik ben trots dat het me is gelukt om mijn verhaal op papier te zetten en hopelijk halen mensen er kracht uit. Als ik nu doodga, heb ik alles bereikt wat ik wilde."** *Ademloos* van Kim Moelands, Mistral Uitgevers €17,95 www.kimmoelands.nl

BIJZONDER BAASJE BIJZONDERE HOND

Het verhaal van Balou

Balou komt in 2005 via Stichting Dierenopvang Bosnië (SDB) naar Nederland. Ze zwerft eerst een jaar door de straten in Bosnië voordat ze met haar nest puppy's naar een asiel in de plaats Tuzla wordt gebracht. Haar pups gaan daar al snel dood. Balou zelf is er niet veel beter aan toe. Ze komt twee jaar lang haar houten hokje nauwelijks uit, zo bang is ze.
SDB haalt Balou naar Nederland om haar een tweede kans te geven. Als Kim deze mooie hond met sprekende ogen op de website van SDB ziet, is ze verkocht. Na lang nadenken en overleg met haar ouders, omdat zij Balou opvangen als Kim niet meer voor haar kan zorgen, besluit Kim haar hart te volgen. In 2005 trippelt de Bosnische schone haar huiskamer binnen. Na wat strubbelingen over het leiderschap zijn de twee nu onafscheidelijk.

Het verhaal van Kim

Kim wordt geboren op 3 oktober 1975 in Goirle. Op haar derde wordt de diagnose taaislijmziekte gesteld. Ondanks lichamelijke klachten en ziekenhuisopnames behaalt ze het havodiploma en start daarna de studie Communicatiemanagement aan de Hoge School van Utrecht.
Een betaalde baan is door haar fysieke beperking niet haalbaar, maar ze is niet het type om achter de geraniums te gaan zitten. Ze werkt als vrijwilliger voor de Hoge School, als recensent voor thrillersite *Crimezone.nl* en ze start twee maanden na Ron's dood op de redactie van het tijdschrift *Linda*. Haar gezondheid verslechtert, waardoor ze moet stoppen met haar baan. Ze blijft wel werkzaam als jurylid van de Gouden Strop en werkt als recensent en journalist voor boekensite *Ezzulia.nl*. In oktober 2007 begint ze aan haar eigen heftige levensverhaal. *Ademloos* ligt een jaar later in de winkels.